

[Udenrigsministeren.]

det danske mejeribrug vil lægge betydelig vægt på, at vi gennem den aftale med den engelske regering, vi nu kender ordlyden af, har fået sikret vort marked, så længe de syv landes traktat består.

Det ærede medlem hr. Per Federspiel erkendte, at en sådan sikring af markedet havde fundet sted, men mente til gengæld, at enhver udvidelse af vort salg til England var udelukket. Jeg kan ikke helt se, at denne vurdering er rigtig. Vi har dog fået den engelske regerings ord for, at man gennem den politik, man fører, vil medvirke til, at Danmark får andel i en forbrugsfremgang i England, og man kan vel heller ikke se bort fra, at toldens bortfald for en række varers vedkommende må give os en bedre stilling på det britiske marked. Man kan naturligvis altid diskutere, om vi har opnået fuld gensidighed. Også her greb det ærede medlem hr. Per Federspiel dristigt ind i fremtiden og mente at kunne fastslå, at fuld gensidighed ikke var opnået. Det er klart, at såvel landbrugsminister Skytte som jeg under vore forhandlinger med englænderne gerne ville have opnået mere, og der skal heller ikke være tvivl om, at jeg betragter det som rimeligt, at Danmark under den fortsatte udvikling af markedsforholdene inden for de syv opnår mere på landbrugsområdet, end vi hidtil har fået. Her kan der være fuldstændig overensstemmelse mellem venstres ærede ordførers og regeringens ønsker og synspunkter.

Men jeg er nu ikke sikker på, at vi er så skuffede, som det ærede medlem hr. Per Federspiel ville give indtryk af. Det ærede medlem siger, at vi jo må åbne vort marked for britiske industrivarer helt og fuldt, men til gengæld kun har opnået visse begrænsede fordele på landbrugets område, altså er der ikke gensidighed. Vel, vi ville gerne have nået mere, og jeg håber, vi under den fortsatte udvikling får mere, og jeg mener, at vi er berettiget til det. Når man skal vurdere, hvilke handelspolitiske fordele en samhandelspartner inden for de syv opnår ved at få toldfrihed inden for det danske marked, må vi tage i betragtning, at det er en fordel, han kun opnår for den del af sine industrivarer, som han sælger til Danmark, og som hidtil har været belagt med told i Danmark. Her er det vel rimeligt at tage

i betragtning, at 74 pct. af vor import af industrivarer fra England i forvejen er toldfri. Det er altså kun for 26 pct.s vedkommende — eller for samhandelen i 1958 et industrivaresalg til Danmark på ca. 500 mill. kr. — at toldfriheden betyder fremskridt. Hertil svarer, at vi i 1958 har solgt industrivarer til England, der er belagt med told, for ca. 225 mill. kr.

Jeg nævner dette for at gøre opmærksom på, at man måske skal gøre visse sondringer imellem de industrivarer, vi hidtil har ladet komme toldfri ind i landet, og dem, vi hidtil har belagt med told, før man kan gøre gensidighedsregnskabet rigtigt op, og at det måske ikke lader sig gøre op så let og så dristigt, som det ærede medlem hr. Per Federspiel søgte at gøre det; men jeg gentager, at jeg er ganske enig med det ærede medlem i, at Danmark i den fortsatte udvikling af samhandelsforholdet inden for de syv må være berettiget til yderligere fremskridt på landbrugsområdet.

Det ærede medlem hr. Per Federspiel var så venlig at citere en tale, jeg for nylig har holdt i Europarådet i Strasbourg. Med den højtærede formands tilladelse må jeg måske udvide citatet en lille smule. Jeg sagde i Strasbourg:

„Efter at det ny samarbejde er kommet i gang i Paris, vil behandlingen af markedsproblemerne ske fra nye vinkler, og alle deltagende parter må sikkert indstille sig på fleksibilitet, på bøjelighed, og på, at hidtidige vurderinger og ønsker må revideres. Dette gælder ikke alene de seks og de syv, men også USA og Canada. Vi må alle drage nytte af de erfaringer, vi har indhøstet i det sidste par år. Vi må alle være indstillet på at søge nye kombinationer af de forskellige tænkelige løsninger.“

Hermed slutter mit citat, og det var her, det ærede medlem spurgte mig, hvad jeg tænkte på med denne sætning, at vi måtte være indstillet på at søge nye kombinationer af de forskellige tænkelige løsninger.

Jeg tænkte for det første på, at vi må søge nye veje for at finde et kompromis mellem de stridspunkter, der hidtil har været hindrende for en overenskomst mellem de seks og de syv. Her nævnte den ærede socialdemokratiske ordfører et meget vigtigt område, nemlig hele toldproblemet, hvor vi